

gaaende Talere, der synes mig at male med sortere Farve, end Lovforslaget giver Anledning til. I en Tid, hvor man har anset det for nødvendigt i saa mange Retninger at fastsætte Maksimalpriser paa Befolkningens Livsfornødenheder, er det ganske naturligt, at man ogsaa anser det for formaalstjenligt at sikre Befolkningen rimelige Vilkaar for en saadan Livsfornødenhed, som Husly er, og unddrage den hensynsløse Spekulation i Tidsomstændighederne dette Omraade at slaa sig løs paa. Og mig forekommer det, at man ved Sagens Behandling i Folketinget er naaet til en Ordning, ved hvilken alle passende Hensyn er tagen, saa at ingen af de i Sagen interesserede Parter har Grund til at føle sig forurettet. Det er jo den mindre bemidlede Del af Befolkningen, man har anset det rigtigst gennem Lovforslaget særligt at beskytte, ligesom man i det hele ikke i nogen Henseende synes at være gaaet Husejerne for nær. Heller ikke antager jeg, at den foreslaaede Ordning vil gribe hindrende eller forstyrrende ind i Planer om Opførelse af nye Bygninger, hvortil der jo i alt Fald her i København i høj Grad trænges. Altsaa det, jeg, og jeg kan ogsaa sige mit Parti, ønsker, er en velvillig og hurtig Gennemførelse af Lovforslaget. Og naar den ærede første Taler har forbeholdt sig at stille Forslag om Sagens Henvisning til et Udvalg — og et saadant Forslag jo, som Skik og Brug er, vil blive vedtaget —, saa tør jeg dog maaske ogsaa i Henhold til baade den første og den anden ærede Talers Udtalelser gaa ud fra, at Lovforslaget efter den omfattende og omhyggelige Behandling, det har faaet i Folketinget, hurtigt vil kunne føres frem, saaledes at vi snart paa ny ser Sagen her i Tinget.

Christiansen: Jeg maa erkende, at jeg ligesom den sidste ærede Taler er lidt forbavset over den Kølighed, hvormed man fra de to første ærede Talers Side har taget paa denne Sag. Jeg erindrer om, at da Spørgsmaalet blev rejst i Slutningen af Marts, foranlediget ved, at man fra enkelte Grundejerorganisationers Side opfordrede til en almindelig Lejestigning, blev denne Opfordring mødt med almindelig Protest fra alle politiske Afskygningers Side i denne By, og det forekommer mig, at der ikke siden da er sket noget i Sagen, der kunde forandre dette Syn paa den. Lysten til at forhøje Lejen er sikkert i meget høj Grad til Stede i dette Øjeblik, og den stedse svindende Mængde af ledige Lejligheder bevirker, at det er let at faa disse Lyster

tilfredsstillet for hvem der har Sind dertil. Nu udtalte jo det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) paa det konservative Folkepartis Vegne, at Partiet ikke vilde modsætte sig, at der blev grebet ind, og det ærede Medlem sagde endvidere, at med Hensyn til enkelte Dele af Lovforslaget kunde han gaa med til, at det fik tilbagevirkende Kraft. Hvorvidt denne Udtalelse vil bevirke en Standsning i de Lyster, som er til Stede hos enkelte Ejere til at forhøje Lejen, ved jeg intet om, man maa haabe, at denne Udtalelse, da Udvalgsbehandlingen maaske vil medføre, at Lovforslaget ikke bliver til Lov den første Maanedstid, vil bevirke, at der ikke sker Lejeforhøjelser, som ikke paa et senere Tidspunkt kan omstødes. Det forekommer mig, at adskilligt af den Kritik, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds rejste, egentlig var stærkere i Formen end i Realiteten, og det kan meget godt være, at der, naar Sagen kommer til Udvalgsbehandling og man faar Lejlighed til at se paa, hvad det egentlig er, det ærede Medlem vil, alligevel kan opnaas Enighed, saaledes at det, som er Formaalet, ikke i nævneværdig Grad forringes. Det er nævnt, og det fremgaar ogsaa af Lovforslaget, at det her foreslaaede er en midlertidig Foranstaltning, som er et Led i de mange Foranstaltninger, det offentlige har gennemført paa forskellige Omraader for at gøre det muligt for Befolkningen at komme gennem disse vanskelige Aar uden alt for store Ulykker, og en Del af disse Foranstaltninger, som det offentlige har truffet paa Statens Initiativ og ved Statens Hjælp, udføres jo kun med Tilskud fra det offentlige, Tilskud, som for det samlede Land drejer sig om Millioner. Det vilde da være ganske meningsløst, om man, naar man regulerer paa mange forskellige Forhold med finansiel Støtte fra Statens og Kommunernes Side, skulde give en enkelt Gruppe Medborgere Lov til at udnytte Situationen, fordi der paa dette Omraade er blevet lige saa knebent med Varer som paa saa mange andre Omraader. Hvor ringe Antallet af ledige Lejligheder paa nærværende Tidspunkt er i København, kan jeg ikke sige nøjagtigt. Der er i Pressen gaaet den Meddelelse rundt, at man paa Frederiksberg, som er en Kommune med ca. 28,000 Lejligheder, har 14 Lejligheder ledige, altsaa ca. 1/2 pro mille, man regner efter gammel Regning, at det normale Tal skulde være 3 pCt. Hvorledes Forholdet er i København i Øjeblikket, kan jeg ikke sige, fordi lignende Undersøgelser endnu ikke er tilendebagte, men det er mig be-